

καὶ ἡμισεία καὶ νὰ λάβῃ τὰς διορθώσεις τὴν αὐτὴν ἐσπέραν. Καὶ εἰς αὐτὸ ἔτι πῶς ἠδύνατο νὰ δώσῃ προσοχὴν; Ποῖος νοῦς εἰς πολιτικά καὶ σαρκασμοὺς καὶ εἰρωνίας ὅτε τὸ ἴνδαλμα ὄντος τοσοῦτον θελκτικῶς περιεπλανᾶτο διηνεκῶς ἐνώπιόν του; Αἴφνης τὰ βλέμματά του ἐσταμάτησαν ἐπὶ κομψοτάτου ἀλεξήλιου καὶ αὐτοῦ τῆς θήκης ἐπισκεπτηρίων ἐστολισμένης διὰ μικρῶν πολυτίμων λίθων. Ἄνηκων εἰς τὴν κόμισσαν. Ἐὰν εἶχε « λησμονήσει. » Ὅποια εὐτυχὴς συγκυρία! Ἦν ἀνεκάλυπτεν ἐντὸς ὀλίγου τὴν ἀπώλειάν των καὶ Ἦν ἐπανήρχετο βεβαίως ὅπως τὰ λάβῃ; Ὁ Ἰερώνυμος λοιπὸν δὲν Ἦν ἐπανήρχετο εἰς τὸ γραφεῖον—τούλάχιστον ἐπὶ τὴν ἴδην. Ἡ συμπεριφορὰ του καθίστατο παιδαριώδης, ἀλλ' ἢ Ἄντουανέττα δὲν ἐξεπλήσσετο διὰ τὴν ἔκστασίν του. Αὐτὴ αὐτὴ Ἦν ἐρωτευμένη μετὰ τῆς κόμισσης.

« Ὅτε ἢ κόμισσα καὶ ὁ δὲ Κλαιρὸν ἀφῆκαν τὰ δώματα τοῦ Ἰερωνύμου, ἐπανῆλθον ἀμέσως εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν των καὶ ἀκοιτύτως ἐπανῆλθον περὶ ὅπως ζητήσωσι τὸ ἀλεξήλιον καὶ τὴν ἰσχυρὰν τῶν ἐπισκεπτηρίων, ἅτινα δὲν ἀφέθησαν ἐκ τύχης, ἀλλὰ πρὸς σκοπὸν.

« Τί σκέπτεσαι περὶ τοῦ νέου; » ὁ δὲ Κλαιρὸν ἠρώτησε, καθ' ἣν στιγμὴν ἐστρέφοντο πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου.

« Εἶνε εὐφροσύνη καὶ ἀναμφιβόλως ὁ συγγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν. Οὐδέποτε εἶδον ζωηροτέρους ὀφθαλμοὺς, οὐδὲ γνησιότεραν ἐκφρασιν εὐφροσύνης, ἐκείνης ἣτις διαφαίνεται εἰς τοὺς λόγους σου. Ἄλλ' εἰπέ μοι—διότι σὺ βεβαίως εἶσαι ὁ καλλίτερος κριτὴς—νομίζεις ὅτι ἔζησεν; Γινώσκει τι περὶ ζωῆς; Ἐὰν κρίνῃς ἔκ τινων φράσεων ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς του, δὲν εἶνε ἢ ἐρημίτης. Ἀλλὰ ποῖαν γνώμην Ἦν ἐλάμβανες ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ του; »

« Ἡ γνώμη μου εἶνε ὅτι τὸν κατακτᾷ εἰς τὴν πρώτην κατὰ τάξιν μετ' αὐτοῦ συνέντευξιν. Παρετήρουν τοὺς ὀφθαλμοὺς του καὶ εἶδον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καλλονῆς σου ἐπ' αὐτοῦ. »

« Συνεκινήθη, πολὺ; »

« Οἱ ὀφθαλμοί του κατέτρωγον τὴν ὄψιν σου καὶ ἀπαξ ἢ δις τὸν παρετήρησα τρέμοντα ὅτε ἐστρέφετο πρὸς σέ. Ἄλλ' εἰπέ μοι, Ἦν ἢ σθένος ἐντροπὴν διὰ τὴν ἐνασχόλησίν σου, ὅτε ἐκα-